

Evangelikus hírmondó

2024. – Karácsony

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XXII. évf. 4. szám

„Ne féljeteK, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz:

üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Luk.2,10-11.)

Az angyal egykor ezekkel a szavakkal adta hírül a csodát a betlehemi pásztoroknak. Elképzelem az első ijedtségüket. A nagy fényességet látva halálfélelmük lehetett. Aztán megértették, hogy nem a vég jött el, hanem a kezdet. Az igazi, régen várt változás, amikor Isten újat kezd övével és a világgal. Csakhogy az angyalkar és a fényes égi jel hamar eltűnt, az itt maradó új kezdet pedig igen kicsi és szegényes volt: újszülött gyermek egy jászolban! Ennek kellett volna örülni? Hiszen ezek a pásztorok talán meg sem érték a Messiás munkálkodásának kezdetét! Mi már tudjuk, hogy 30 évet kellett rá várni a születés csodálatos bejelentése után. Akkor hát mitől lett volna nagy az öröme ezeknek a pásztoroknak? Hiszen a

mindennapi nyomorúságukban semmi nem változott! A válasz máig tanulságos mindnyájunk számára.

Örültek annak, hogy:

- Isten csodálatos jelet adott nekik, amiből megtudhatták, hogy Ő nem hagyta magára a világot, hanem mindent megtesz a megmentésükre. Számíthatnak Rá, bízhatnak Benne.

- Ha várni is kell a látványos beteljesülésre, a csoda elkezdődött: Földre jött az Isten, és övével marad minden napon. Nincs többé magány és reménytelenség!

- Amit Isten elkezd, azt be is végzi. Van tehát értelme az életnek, az utódok születésének, mert nem a pusztulás vár rájuk, hanem az örök jövő öröme!

Isten népének öröme ma is erről szól: Lehet, hogy kicsinek –sőt gyengülőnek- látszik a világban a Krisztusban hívők közössége, és az életkörülményeink sem mindig vonzóak, de tudjuk, hogy Isten nem hagyja magára a világot. Krisztus megszületett! Ő a Szabadító! Lehet, hogy nem adja meg mindig, amit kérünk, talán azt sem, ami éppen a legfontosabb lenne számunkra – de adja önmagát, a Vele való találkozás és a Vele élt élet lehetőségét, ami nem könnyű életutat jelent, hanem belső békét, csendes örömet, megújuló lelki erőt, bátor hitet, örök reménységet és biztos célbaérkezést. Ez az Ő ajándéka számunkra! Ettől lehet boldog az ünnepünk és az életünk, minden körülmények között, most és örökké!

Áldott ünnepet kívánok minden kedves Olvasónak,

a Megváltó Jézussal való boldog, örök közösségben!

dr Zsednai Józsefné

Az Ige testté lett

„Az Ige testté lett, és lakozott miközöttünk, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya Egyszülöttjének dicsőségét.” (Jn 1:14a)

A német fordítás így mondja: „az Ige emberré lett”. Azt mondja az ige: láttuk az Ő dicsőségét. Gondolnak-e arra a testvérek, milyen jellemző, hogy az ember mit lát? Egész mást lát egy festő. Mást lát egy gazdász. Mást lát egy turista. Ahány ember van, annyi látás.

A bűnesetnek a következménye az, hogy az ember szeme megvakult Isten számára, és az isteni világ számára. Egy teljes látás-változás történt. Éva szakasztott a fáról, adott a vele levő férjének, és a következő pillanatban észrevették, hogy meztelenek. Valamit láttak, amit eddig nem. Azt gondolom, a megtérésnél is így van, teljes látás-változás történik. Amikor valaki Jézus Krisztust elfogadja, egészen másképp lát mindent.

Átéltük-e már ezt a teljes látás-változást? Olyan nagyon jó, hogy Isten az ember életében egy pillanat alatt meg tudja ezt tenni. Megtörtént a bűn, az ember meglátta önmagát, és a bűnnek ez a legmélyebb gyökere, hogy ez a magam látása betölti az egész látóhatáromat. Jó volna ma komolyan megérteni, mi senkit és semmi mást nem látunk, csak magunkat.

A faluban egy asszony találkozott valakivel, aki mondta a panaszát: így a család, meg úgy a család, egy fél óráig mondta a magáét, az illető – aki hallgatta – szépen kivárta. Mikor végre a másik is szóhoz jutott, és azt mondta: tudod egyszer én is, - abban a pillanatban a másik odanyújtotta a kezét, - na Isten áldjon! Nem érdekelte a másik problémája. A magam dicsősége, a magam személye tölti be a teljes látóhatáromat, és ezért nem látom a másikat.

Úgy szeretném a karácsonyi üzenetét mondani: Isten egy második kaput nyitott. Az Ige emberré lett, láthatóvá. Óriási dolog az, hogy Isten lejött a földre, testet öltött és láthatóvá lett. Jézus a láthatatlan Isten képe. Bár tudnánk együtt örülni ennek a karácsonyi kapunyitásnak, hogy Isten lejött erre a földre, és emberi szem számára láthatóvá lett, ott, abban a kicsiny gyermekben.

Egy percig gondoljuk végig, hogy mit látott a világ karácsonykor! Egy szegény, fáradt, nyomorult asszonyt, aki szülni készült és nem volt hol. Egy agyonfáradt, agyonhajszolt férfit, és egy gyermeket, akiknek nem volt sehol helyük. Ezt látta a világ. Látta az Ő dicsőségét? Nem, nem. De voltak akik látták. A pásztorok, a bölcsek, később Simeon és Anna is látta.

Ha Jézus életét végig nézzük, gondojunk arra, mit látott a világ! Egy vándortanítót, egy olyan valakit, aki hihetetlen dolgokat mond, és azt mondják, hogy törvénytaposó – hiszen ezért feszítik meg. Olyan valakit, aki nem tartja meg a szombatot, állandó háborgás van körülötte, aki Istent Atyjának meri mondani. Ezt látta a világ.

Szeretnék megkérdezni: és te láttad? Láttad az Ő dicsőségét? Volt-e az életednek olyan pillanata, amikor elámulva azt mondtad, hogy ez az Isten! Ami itt történt, az nem emberi, ez az Isten! Tudod, mikor fogod látni az Ő dicsőségét? Ha majd meglátod magadat igazán. Ha majd meglátod, hogy minden gondolatod, a szíved minden indulata iszonyúan szennyes. Önző, hiú, dicsőségvágyó. Csak innen lehet látni az Ő dicsőségét, sehonnan máshonnan. Amint elhagyod ezt a helyet, már nem látsz semmit.

Biztosan sokan hallották azt az ismert történetet, hogy Thorvaldsennek, ennek a híres északi szobrásznak van egy gyönyörű, híres Krisztus szobra. Állítólag a leghíresebb. Valaki ott állt előtte: érdekes, egyáltalán nem látom szépnek. Erre megszólalt, aki a tárlatot mutatta, és azt mondta: kérem, térdeljen le, ez csak onnan látható.

Voltál már térden? Mert az Ő dicsősége csak onnan látható. Szeretném, ha kimondhatnád a jászolbölcső és a kereszt előtt – én láttam. Ez a világ mindig ezt keresi rajtunk: látni akarjuk Jézust! Az egész világ ma rajtad, rajtam egyet keres: hogy az Ige testté legyen benned és bennem. Gyakorlati életté, szeretetté, odaadássá, igazi életté. Mert látni akarja Jézust.

Hol lássák az Urat, ha nem az Övéiben? Ne utasítsd vissza, rajtad és rajtam akarják látni Krisztust. De csak azon lehet látni, aki látja Őt. Minden nap látja Őt, minden dolgában látja Őt. Aki nem magát keresi már minden eseményben, hanem Jézust.

Láttad Őt ma? Nem azt kérdeztem, hogy olvastad-e az Igét, vagy imádkoztál-e. Hanem látad-e Őt? Ha nem, mások sem láthatják. Minden eseményben, minden dologban, mindenben, ami történik körülöttünk, Őt lásd! Hadd nyissa meg Isten a szemedet, hogy lássad Őt!

(Tausch Liza)

A nagy receptje

A fiatal pár első közös otthonukban éppen vacsorát főzött. Az ifjú ara kicsomagolta a húst, a vágódeszkára tette, majd egy jókora késsel levágott egy darabot, és a szemetesbe dobta.

- Várj egy kicsit! – szólalt meg csodálkozva az újdonsült férj. – Miért vágod le a sonka két végét?

- Nem is tudom. Talán azért, mert az édesanyám is mindig így csinálta. – válaszolt a fiatalasszony. Lehet, hogy ettől lesz igazán finom íze.

A férfit nem hagyta nyugodni a dolog, ezért felhívta az anyósát, és tőle is megkérdezte:

- Meg tudnád mondani, hogy miért kell levágni a sonka két végét, mielőtt megfőzzük?

- Hát, igazából sejtelmem sincs, az édesanyám is mindig így készítette el a sonkát, és mindig nagyon jól sikerült.

Mielőtt a férj letette a kagylót, azonnal tárcsázta a nagy szót.

- Nagyika! Szeretnék kérdezni valami nagyon fontosat. Miért tetszik mindig levágni a sonka két végét, mielőtt a sütőbe teszi?

- Szívesen elmondom, drágám! – válaszolta a nagy nyugodt, vékonyka hangján. – Azért szoktam levágni a sonka két végét, mert másképpen nem férne bele a tepsibe.

0

A hagyományok nagymértékben meghatározzák az életünket, de nem árt, ha tudjuk, hogy milyen célt szolgálnak. Ha a megszokás az egyetlen indok, ami életben tart egy hagyományt, az könnyen üressé és értelmetlenné válik.

A felmenőinktől ránk hagyott gyülekezeti hagyományok is csak akkor nyernek értelmet, ha tisztában vagyunk a jelentésükkel. Jézus arra bátorította követőit, hogy „lélekben és igazságban imádják Istent!” (Jn 4:24) Ha az imádat csupán élettelen, vallásos rituálénak tűnik számunkra, lehetséges, hogy Isten Szent Lelke helyett csupán a szokás hatalma irányít bennünket.

Ne feledjük el, hogy Isten értékeli, és örömmel fogadja az eredetiséget és a kreativitást. Ő maga is számtalan olyan módon szeretne használni bennünket, ahogyan ezelőtt még senki mást nem használt. Engedjük, hogy Isten Lelke bátorítson, és új lehetőségeket nyisson meg előttünk a szolgálatban!

Wayne Rice

Mi kell még?

Egy hitmélyítő konferencia végén az összejövetel vezetője megkérdezte a résztvevőket, hogy állnak Jézussal. Az egyik fiú nagyon bizonytalanul válaszolt, ezért további kérdéseket intézett hozzá.

- Tudod, hogy meghalt a bűneidért?

- Tudom.

- Elhiszed-e, hogy ezért örök életed van?

- Elhiszem.

- Hát akkor mi kell még? – kérdezte a lelkész. – Ha ez nem elég, nem tudok rajtad segíteni.

Kell még valami: a közösség. Az üdvösséghez elég Jézus vére. De ha nem akarsz elkallódni, akkor csatlakozz valamelyik élő, hívő közösséghez!

Szikszai Béni

Karácsony és ami mögötte van

„Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuelnek nevezik majd – ami azt jelenti: velünk az Isten.” (Mt 1:23)

Ha az embernek gyermeke születik, feje tetejére áll a világ. Egy ideig megszűnik a jól megszokott normalitás, elmosódik a határ nappal és éjszaka között, és szünni nem akaróan ott leng a szülő feje felett, hogy egy apró, törekeny emberi lényről kell gondoskodnia. Talán az utóbbi a szülőség egyik legnehezebb valósága, hiszen a nap 24 órájában árgus szemmel kell figyelni, hogy a közénk érkezett gyermekkel minden rendben van-e, és hogy vajon mire van szüksége.

Karácsonykor a Mindenható Isten emberré lett. Amikor a kisbabámmal vagyok, nem tudok nem erre gondolni. Az az Isten, Aki szavával életre hívta az egész univerzumot, emberi formában született a Földre. Szülei gondoskodó szeretetére bízta magát, mert nem tudott önállóan létezni. Enni kellett adni neki, tisztába kellett tenni, és minden mozdulatára oda kellett figyelni, hogy ne történjen baj.

Rejtély, hogy miért pont így kezdődik megváltásunk története, de nem is a megfejtés a feladatunk. Jézus Krisztus születése azt az egyértelmű isteni szándékot nyilvánítja ki, hogy Ő velünk van, mert velünk akar lenni. Szeretete abban nyilvánul meg, hogy vállalta az emberlét hús-vér valóságát, hogy velünk együtt hirdesse minden embernek: eljött a szabadulásunk ideje.

Nagy Szabolcs

Mire tanít meg Noé bárkája?

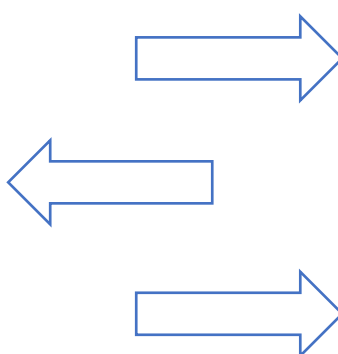
1. Tervezz előre! Akkor sem esett az eső, amikor Noé megépítette a bárkáját.
2. Ne törődj a kritikákkal! Csak csináld meg a munkát, amit meg kell csinálni!
3. A sebesség nem mindig számít. A csiga és a párdac is ugyanabba a hajóba került.
4. Emlékezz: a bárkát amatőrök, a Titanicot pedig profik építették.
5. Nem számít a vihar, ha Istennel vagy, a végén mindig vár a szivárvány.

Lásd magad Isten szemével!

Amikor egy hang azt mondja....

Mindenki ellened van.
Ez már túrhetetlen!
Markolj minél többet!
Csak a látszat számít.
Add fel!
Ronda vagy!
Senki sem szeret.
Túl késő már!
Minden hiába!

Isten azt súgja....

Én veled vagyok.
Bocsáss meg újra!
Oszd meg másokkal!
Én a szívedet nézem.
Tarts ki!
Csodálatosnak alkottalak.
Örök időktől fogva szerettelek.
Mindig van remény.
Bízz bennem!

Mi újság van (egy)házunk táján?

- * Október 28-án elkészült a parókia első részének födémszigetelése is, így most már a ház mennyezete teljes egészében szigetelt. Kíváncsian várjuk, hogy alakul a fűtési szezon végéig a gázfogyasztás.
- * Október 30-án délután a felsős korosztállyal töltöttünk el egy vidám, nyüzsgő reformációt ünneplő délutánt a parókián.
- * December 8-án, advent 2. vasárnapján Lóczy Tibor, felvidéki evangélikus lelkipásztor bizonyágtételét hallgathattuk meg a várpalotai gyülekezeti házban „Tolószéktől a szószékig” címmel.
- * ÜNNEPI ALKALMAINK:
 - o December 24-én, szentesti istentisztelet a templomban 18.00 órakor. Az istentisztelet keretében a gyermekek is szerepelnek, valamint a 14 év alattiakat kis édességcsomaggal ajándékozunk meg, melyeket az istentisztelet keretében vehetnek át. A templom hideg, kérjük, mindenki öltözzön melegen!
 - o December 25-én, úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben 14.00 órakor.
 - o December 26-án, 14.00 órakor tartunk istentiszteletet a gyülekezeti teremben.
 - o December 29-én, vasárnapi istentisztelet 14.00 órakor a gyülekezeti teremben.
 - o December 31-én, óév este 18.00 órakor lesz istentisztelet a gyülekezeti teremben.
 - o Január 1-jén, 14.00 órakor tartunk úrvacsorai istentiszteletet szintén a gyülekezeti teremben.
 - o Január 5-én vasárnapi istentisztelet 14.00 órakor a gyülekezeti teremben.

- * A bibliaórák, ahol az Útmutató aznapi igéiről beszélgetünk, január 7-től folytatódnak újra.